ΧΩΡΑΣ Ε.-
ΙΕΡΟΘΕΟΣ Πατριάρχης Αντιοχείας

Μ. Ι. Γεδεών: Πατριαρχικαί Εφημερίδες Αθήναι 1937 σ. 402-408

1838 κατὰ σεπτέμβριον, Ἀθανάσιος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ὥρισε διάδοχον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, κατὰ παλαιὸν ἔθος, Ἱερόθεον τὸν ἀρχιεπίσκοπον Θαβωρίου. Ἡ περὶ τῆς προονομασίας εἴδησις ἔφθασεν εἰς Ἱεροσόλυμα τῇ 3 ὀκτωβρίου. Τῇ 5 ὀκτωβρίου, ἀρχιερεῖς καὶ προέχοντες ἁγιοταφῖται δύο γραφὰς συγχαρητικὰς ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Ἱερόθεον, ὑπελόγιζον δ' αὐτὸν διάδοχον, ἕως οὗ ἔζη ὁ Ἀθανάσιος, εἴτ' οὖν μέχρι δεκεμβρίου τοῦ 1845.

εἰκόνα τοῦ Ἀθανασίου Ἱεροσολύμων βλ. ἐν 403 σελίδι.

1838 ὀκτωβρίου 1,

«Τὴν θειοτάτην καὶ σεβασμιοπόθητον ἀδελφικὴν ἡμῖν ἐν Χριστῷ αὐτῆς πανιερολογιότητα ἐν ἁγίῳ φιλήματι περιπτυσσόμενοι, ὁλοψύχως κατασπαζόμεθα, καὶ ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Πᾶσαν χαρὰν σήμερον ἡγούμεθα πάντες, τὴν πάντως γε, θείᾳ νεύσει, καὶ βουλῇ ἀρίστην ἐκλο- [illegible]

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σαιμι εν ἀθλαῖς ψάλλοντι, ἵνα πρῶτ' ἐγχώ-
χον ἐπὶ ἱεροσυλίαν ἀδεια ἀποδι-
δοντο · εὐθυμῶν ψάλλων!

«Ἐπαινῶν τὸ φιλάνι, φιλοσοφίας!
ὡς ἀξια σκαλα ἐπὶ λοουδα μαλακισαι
ὅτι προαικιζομενοι χυίσι ἀλαδοχι. χαῖρο-
μεν. τὴν ἐν ὥραις ἀλόγως!

«Ἐπαινῶ ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ἐπαινῶ αὐ-
τόν ὁ καὶ ἐνδόξως ποιησάμενον
(ὧν εὐχαριστοῦντα ἀποδεχόμεθα.)

«Ἀλλ' ὅμως χρὴ ἐκ σπουδαιοτάτου
πάσαις ἀρεταῖς ἀπεργάσασθαι τέλειον
καθάπερ οἱ ζωγράφοι ἀπὸ εἰκόνος εἰκόνα
γράφοντες πυκνὰ πρὸς τὸ παράδειγ-
μα βλέπουσιν ἢ τὰ σῶμα
πρὸς ἀνδριάντα ἔμψυχον
πρὸς τὰ βλ... παρά ...

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(ΧΩΡΑΣ. Εν–,
(ΙΕΡΟΘΕΟΣ, Πατριάρχης Ἀντιοχείας,)

καὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, καὶ τὰ πετεινὰ πρὸς τὰ ὁμοειδῆ καταλύει· τοίνυν ἐπευλογοῦντες καὶ ἀξίωσ ἐπευφημίζοντες, ἄξιον σε ἅμα καὶ νόμιμον γνωρίζομέν τε καὶ διακηρύττομεν διάδοχον τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν δεσπότου καὶ πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου ἡμῶν κυρίου Ἀθανασίου, ἐπὶ τὰ τοῦ Θεοῦ δωρήματα τοῖς ἀξίως ἔχουσιν ἡ χάρισ διανέμει· καὶ τοῦτο ἄρα ἐστὶ τὸ ἀποστολικὸν λόγιον· Ἑνὶ ἑκάστῳ ἡ χαρὰ ἐδόθη κατὰ τὸ μέτρον τῆς πίστεωσ αὐτοῦ ἢ καθάρσεωσ· κάθαρσισ δ' ἂν εἴη ἕκαστον εἶδος ἀρετῆς· καὶ πρό γε πάντων, τὸ ὕψος τῆς ταπεινώσεωσ, ὅπερ ἀκριβῶς ἤσκητο αὐτῇ, ἐξ οὗ νεύει ἥ τε πρὸς τὸν Θεὸν, ἥ τε πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη· τὸ τοῦ θείου νόμου κεφάλαιον.

Συγχαίρομέν σοι τοίνυν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ῥηθεῖσι· καὶ οὕτω ταῖς ἐλπίσι λιπαινόμεθα, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς καλῶς ἕξουσιν, οὐκ ἀλλοτρίου, οὐ μισθωτοῦ, οὐδὲ λύκου ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐπιπηδήσαντος μάνδρᾳ. Ἀλλὰ σοῦ διαδεχθέντος, νεύσει θείᾳ, ἐκλογῇ τε τοῦ θειοτάτου ἡμῶν πατρὸς, καὶ συναινέσει πάντων ἡμῶν καὶ τῶν τοῦ γένους προὐχόντων. σοῦ τοῦ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, καὶ τιθηνηθέντος, καὶ τραφέντος, καὶ αὐξηθέντος, καὶ παιδαγωγηθέντος ἐν ἡμῖν, μεθ' ἡμῶν τε καὶ ὑφ' ἡμῶν. Ταῦτ' ἄρα καὶ συνεργοῦ πάντως ἐσομένου λόγῳ τε καὶ ἔργῳ τῇ θειοτάτῃ αὐτοῦ, καὶ πατρῴα πάντων ἡμῶν μακαριότητι ὡς ἄλλος Ἰόλεος τῷ πολυάθλῳ Ἡρακλεῖ, πρὸς ἐκτομήν τε καὶ καταστροφὴν τῆς πολυκεφάλου καθ' ἡμῶν ὕδρας.

Αἱ δὲ πατρῷαι, θεοπειθεῖς καὶ σεβασμιώταται εὐχαὶ τῆς θειοτάτης αὐτοῦ μακαριότητος, εἶεν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

διὰ βίου ἀρωγαὶ τῆς θειοτάτης σου πανιερολογιότητος καὶ διὰ σοῦ εἰὲν πᾶσιν ἡμῖν.

Ἐν Ἱερουσαλὴμ ,αωληῳ ὀκτωβρίου ε΄.

Τῆς θειοτάτης καὶ σεβασμιοποθήτου ἀδελφικῆς ἡμῖν ἐν Χριστῷ αὐτῆς πανιερολογιότητος

Ὅλωσ πρόθυμοι καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ

ὁ Ναζαρὲτ Δοσίθεος, καὶ ὁ Λύδδης Κύριλλος

οἱ ἐπίτροποι

ὁ Γάζης Φιλήμων

ὁ Νεαπόλεως Σαμουὴλ

ὁ Σεβαστείας Μελέτιος

ὁ Φιλαδελφείας Διονύσιος

ὁ ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας

ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰωὴλ

ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος

ὁ σκευοφύλαξ Ἀβράμιος

ὁ ἀρχιμανδρίτης Θαδδαῖος

ὁ ἀρχιμανδρίτης Θωμᾶς

ὁ ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος

ὁ δραγουμάνος Σωφρόνιος

ὁ ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν κοινοῦ Ἄνθιμος

«Ὦ σὺ τῶν καλῶν τὸ ἄθροισμα καὶ τῶν ἁγιοταφιτῶν τὸ ἀπάνθισμα! ὡς σφόδρα καλὸς εἶ καὶ κάλλιστοσ! ἅτε φερωνύμωσ ἱερώμενος τῷ Θεῷ· ἀξίως καὶ ἡ διαδοχικὴ ἐκλογὴ ἀνατίθεταί σοι· χαίροντες οὖν τοῖς λόγοις τούτοις, ὡς ἄνθεσι προϋπαντῶμεν τὴν σὴν ἱερὰν καὶ θεόστεπτον αὐτῆς κορυφὴν κομῶσαν ταῖς ἀρεταῖς καὶ τῇ ἁλουργίδι τῶν ἀρίστων ἠθῶν, καὶ καλλίστων πράξεων κο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(ΧΩΡΑΣ. Ἐκ —
ΙΕΡΟΘΕΟΣ, πατριάρχης Ἀντιοχείας)

σμουμένην—δι᾽ ὃ καὶ ὁ φιλοστοργώτατος ἡμῖν κοινὸς πατὴρ κάτωθεν μὲν ἐκλέγεται αὐτὴν, ἄνωθεν δὲ ὁ σοφώτατος εὐθυντὴς καὶ τῶν καλῶν πρύτανις ἐπεψηφίσατο· πλάστιγκι δὲ δικαίᾳ χρώμενοσ διὰ βραβείου θείου μισθοῦ ἀθανάτου ἀμείβεταί σοι. Οἱ γὰρ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέποντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Σὺ γὰρ εἰς ὑπακοὴν τῶν εὐαγγελικῶν προσταγμάτων, τὸν οἰκεῖον νοῦν αὐθαιρέτωσ ἀρχῆθεν καθυπέταξας, καὶ διὰ πάντων ἐλθὼν καλῶς καὶ νομίμως τῶν ἱερῶν βαθμῶν, λόγῳ κρείττονι, κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ Θεοῦ βουλήν τε καὶ πρόγνωσιν· ἣ πόῤῥωθεν προκαταβάλλεται τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον. Ἰδοὺ αἵρεσαι ὡς λύχνοσ ἐπὶ τὴν λυχνίαν τῆς διαδοχῆς τοῦ κοινοῦ πάντων ἡμῶν φιλοστοργωτάτου πατρὸς καὶ δεσπότου, ἵνα λάμπῃς οὐχὶ μόνον τῇ οἰκίᾳ· ἀλλὰ τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ· καὶ ἔργῳ μᾶλλον, ἢ λόγῳ τὰ καθήκοντα ἕκαστον, καὶ πάντων ὁμοῦ πείθῃς διαπράττεσθαι· καὶ οὕτως ἀναδείξῃς μιμητὰς πλείονας τοῦ ἐνθέου ζήλου περὶ τὴν συντήρησιν, ἀνακαίνισιν, καὶ καλλωπισμὸν τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Προσκυνημάτων, ὅπερ δι᾽ἔργων καθ᾽ ἑκάστην γνωρίζομεν γιγνόμενον, καὶ εἰς καλὴν προβαῖνον αὔξησίν τε καὶ ἅμιλλαν· καὶ γὲ ὡς τῶν καλῶν τούτων σπερμάτων σπορέα διαφημίζουσι. Ζῆθι εἰς μακραίωνασ. Ἴδοιμέν σοι καὶ πραγματικῶς διάδοχον ἐν καιροῖς, οὓς ὡρίσατο ὁ Κύριος. Ταῦτα ἐκ τῆς πολλῆς ἡμῶν χαρᾶς καὶ ἐκ βάθους καρδίας· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὰ χείλη, ὁ ἀψευδὴς ἱερὸς ἀποφαίνεται λόγοσ· διά τοι τοῦτο τὰ εὐαγγέλια τοῦ διὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τῶν δεσποτικῶν γραμμάτων τῶν τῇ $γ^{η}$ τοῦ ἤδη τρέχοντος ὀκτωβρίου ἡμῖν ἐπιστάντων, ἐπιγνόντες, ἑορτῆς ἡμέραν μεγίστησ ἐποιήσαμεν τὴν ἐπιοῦσαν, καθ᾽ ἣν ἄγεται, καὶ συνδοξάζεται ὁ ὁμώνυμοσ αὐτῆς καὶ ἰσαπόστολος ἱεράρχης Ἱερόθεος, εὐθυμίαν φαιδρὰν τὴν κατ᾽ ἄμφω κοινήν τε καὶ ἀμφιλαφῆ προθέμενοι.

Ἔῤῥωσο ἐν Κυρίῳ κατ᾽ ἄμφω, ἐντείνων καὶ κατευοδούμενοσ, καὶ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὰς πρὸς Θεὸν διατιθέμενοσ, καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐνισχυόμενοσ.

Ἐν Ἱερουσαλήμ. ,αωλη^{ω} ὀκτωβρίου $ε^{η}$

Τῆς σεβασμιοποθήτου ἡμῖν θειοτάτης καὶ ἀδελφικῆς ἐν Χριστῷ ὑμετέρας πανιερώτητος

ὅλωσ πρόθυμοι καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ

Ὁ Ναζαρὲτ Δοσίθεος, καὶ ὁ Λύδδης Κύριλλος,

οἱ ἐπίτροποι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1839 ἀπριλίου 26, Γρηγόριος ὁ πατριάρχης καλεῖ δι᾽ ἐπιστολῆς τὸν ἐν Ἴμβρῳ διαμένοντα Βαρθολομαῖον ἱερομόναχον Κουτλουμουσιανὸν τὸν ἴμβριον εἰς Κπολιν, ὡς διδάσκαλον τῆς ἐν Φαναρίῳ συσταθείσης θεολογικῆς σχολῆς. Εἰς αὐτὴν ἐδίδαξε μέχρις 22 ἰουνίου 1840, ὅτε διωρίσθη διευθυντὴς τῆς ἐν Χάλκῃ σχολῆς τῶν ἑλλήνων ἐμπόρων, ὡς ἐλέγετο τότε.

1839 μαΐου 15, συνῆλθε συνέλευσις ἐνοριτῶν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, ἀνὰ τρεῖς ἢ πλείονες ἐξ ἑκάστης ἐνορίας (τὸ γὰρ Μουχλιὸ εἶχε τρεῖς), παρούσης καὶ τῆς συνόδου, καὶ καθώρισαν τὴν ἀφ᾽ ἑκάστης ἐνορίας ἀνάλογον εἰσφορὰν, ***πρὸς συντήρησιν τοῦ τότε συσταθέντος Ὑγειονο-***